

Bromma dec. 15 2015

...mer än en klubb...

**Notat från Årsmöte i Stockholms Lawntennis Klubb av 1890, dec. 16 2014
samt vad som sig i Klubben sedan dess förehafvit hafver.**

Årsmötet

Prolog

Kampen om Wimbledonpokalerna.

Tolv hugade intressenter av pokalerna hade anmält sig, dvs 6 par. Vår Tournament Director Folkbira hade en bråd tid. Alla skulle möta alla. Och sen, ut ur stridens hetta kunde segrarna skönjas. Men före dess. Vilken dramatik. Jösses var i praktslag och for runt på banan som i fornstora dar – nästan som den gången då han gav Sven Davidson pisk. Men han hade glömt att åren gått. Och rätt som, så låg han där raklång på rygg. Knäet denna gång. Men som väl var hände det på bana fem, hans favoritbana. Den bana där han alltid tillfrisknar, vad som än händer. Nu fick han denna gång också hjälp av vår eminente Medicinman – Uncas.

Styv Kuling som tränat av- och påtagning av tennisgrejor flera gånger om dagen de senaste 10 åren, var omklädd på fem röda och kunde slutföra tävlingen som Jösses ersättare. (Styv Kuling har försökt lära ut denna hans förmåga till snabb omklädning till Mamman men utan framgång – än så länge. Men han säger att han inte gett upp. Upp har dock Mamman gett. "Lön-löst".) Det var nu partnern Per Game och Styv Kuling steg upp som en Fågel Fenix ur stridsdimmorna.

Nya klubbnålar

I sedvanlig ordning bjöds det på diverse att dricka och att småata före årsmötet. Här delade Ålderspresidenten ut numrerade klubbnålar till alla närvarande ledamöter varigenom ledamotskapet i Klubben manifesterades. Alla ledamöter fick samtidigt också var sin slipshållare med Klubbens logga på. Donatorn hade varit förutseende och skaffat två nålar per person – "om någon råkar drabbas av förläggarsyndromet" sa han och tänkte på sig själv. Nål och hållare må bäras även i icke 1890-sammanhang uttalades från Ålderspresidenten. Vi är ju stolta 1890-are.

Efter det att alla förflyttat sig närmare kvällens mat och dryck hälsade Mamman välkomna och kunde konstatera att det tack vare honom även i år blev ett årsmöte. Många hade slutit upp, här i hackordning med hacknummer:

2. Mats Hasselquist	von Snidare, Mats, Ålderspresident
3. Johan Flink	Flinkendenten, Curt-Börje, Hotellägare, Svarare
6. Lars Nabseth	Set, Nubbe, Bard
7. Sören Rang	Rang, N. Sir, Direktör
9. Carl Henrik Nordström	Gam, Amal, Paparazzo
11. Beng Kulling	Kuling, Styv, Prisspelare
12. Sven Grindby	Skrufhufvud, Bacchus, Event Manager
13. Björn Bentzer	Benz, Lobbert, brorson till Mercedes, Mamman
14. Peter Lyth	Lytt, Alto, Ekonomibiträde
17. Hans Norberg	Perka, Gutta, Bollväggskonstruktör
18. Birger Folke	Folkbira, Birren, Il Professore
19. Peter Prom	Potter, Pjotr, Pråmskeppare, Domare
20. Per Johansson	Poängby, Johan, Ritare
21. Per Schött	Game, Per, Djurvårdare, Klagare
22. Arne Wieslander	Wiese, Arne, Sekreterare
23. Jaan Perten	Estén, Jösses, Mjöltnare
24. Carl Engelberth	Engelbrekt, Berth, Riskråd
25. Erik Tiblom	Olleson, Benjamin DY, Plastledare
26. Tenny Svensson	Tennyson, Sven, Vice poet
27. Mikael Stig	Räv, Mickel, Stigfinnare
28. Jan Henriksson	Jansson, Uncas, Medicinman

Provspelare Lars Olof Lindberg

Vårt flygaräss Bigglesworth, även kallad Biggles, lyckades inte ta sig till årsmötet. För första gången i hans karriär kom en kraschlandning i vägen. Denna gång på just - vägen. Och nu från gå-höjd! ”Kan man inte hålla armen i vinkel till sillen, så är man för handikappad för att delta i 1890:s festligheter”, lär han ha uttalat.

Ragnarök hade förklarat att hans situation inte medgav uppslupenhet och armen i vinkel. Samtliga ledamöter önskade att Ragnarök klarade att komma till tisdagsölen framöver och till nästa årsmöte.

Mammans lilla hjälpreda Anton Plastblom hade fått order hemifrån att infinna sig på annan plats! Vi var några som undrade över hur ordergivningen hemma hos Anton går till. Men det var många bröder som hade djup förståelse för att sånt kan hända...

Vår Resande, von Adel, var så klart ute och reste. Godkänt tyckte bröderna förutsatt att han köper med sig något gott att dricka till oss bröder, och att det inte händer igen. Resandet vill säga.

Inledning

Event Manager Skrufvufvud gick för 13:e året i rad igenom kvällens begivenheter. Nyhet: Boeuf Bourignon som huvudrätt, inspirerad av Klubbens fransktalande musketörer. Ingen annan ledamot kunde stava till denna anrättning men litade blint på musketörernas omdömen. Alla var mer intresserade av om tillräckligt många nubbar fanns beställda.

Mamman räknade och räknade nu på alla sina fingrar och kom efter en stund fram till att tillräckligt många ledamöter kommit, varför mötet kunde öppnas.

Protokoll från årsmötet 2014

Mamman hälsade alla välkomna och påpekade speciellt att även provspelare Lars Olof Lindberg kunde känna sig välkommen – åtminstone en liten stund till. Därpå sjöngs välkomstsång och alla skålade.

Provspelare

Nu gällde det för provspelare Lars Olof Lindberg. Alla odds var emot. Vi bröder suckade och skruvade på oss. Domare Pjotr Potter kallade fram Klagare Per Game först.

Spel mot ett mål. Ingen chans. Grabben kom i svarta tennisskor till provspel. Vitt gäller så vitt jag vet, sa han bestämt. Tillsägelse. Men ingen bättring. Katastrofalt. Per-sedlar är viktiga grejor sa Per Game. Även dojorna, om man vill komma på god fot i Klubben. Kanske provspelaren är färgblind flikade en vänlig broder in, i ett försök att rädda honom från katastrofen. Provspelaren själv, som inte förstod allvaret i situationen, påstod dock att så inte alls var fallet. Han kunde skilja på svart och vitt, trodde han. Dessutom har han en katastrofalt slicead forehand fortsatte Klagare Per Game. Att bli ledamot kommer inte på fråga!

Och så var det Svarare Flinkendentens tur. Jo, provspelaren ligger lite skrynkligt till sa han. Men ändå. Den gode Lars Olof har ett gediget förflutet i förortsklubben SALK. Han visade tidigt goda takter genom att springa små ärenden till oss lite äldre och mycket sympatiska tenniskamrater. Social förmåga alltså. Och det är viktigare än färgblindhet och en konstig slicead forehand. För övrigt hände det att den ibland gick in, avslutade Flinkendenten. Inval föreslogs.

Nu var det kritiskt. Klagaren var vassare än Svararen denna gång tyckte man.

Men då tog Ålderspresidenten till orda. Provspelare Lars Olofs pappa höjdes till skyarna. Han var fantastisk på att putsa sina skor! Alltid en putsduk i innerfickan. Något gott måste ha spillt över till vår provspelare sammanfattade Ålderspresidenten och föreslog inval.

Efter detta inlägg var det en smal sak för Domare Pjotr. Ingen votering behövdes. Godkänd och nål på kavajen!

Alla hurrade nu och önskade vår nye ledamot välkommen i Klubben. En broder satt dock tyst i ett hörn. Han tänkte, men sa inget högt. Bottennapp. Nu tar vi in en provspelare för att han hade en farsa som var duktig på att putsa dojorna! Lågvattensmärke av värsta sorten. Tacka vet jag när egenskaperna för inval var en vänsterhänt Medicinman, eller en Mjölhare med Boll-inger som

standarddryck, eller en gammal DC-kapten, eller en Mickel Räv med tennistalang när han inte är trött efter att ha jagat panelhonor hela natten. Nej, riktigt dåligt. Men detta säger man inte högt suckar vår broder. Alla andra har ju redan skålat och hurrat...

Sekreteraren förklarade att provspelarens nya artistnamn var Bergling, Tasse, Skoputsare. *Efterinsatt kommentar: Sekreteraren letade efter mötet i gamla protokoll och fann att "His Masters Dojs" tidigare varit ett eftertraktat vandringspris vid Klubbens årliga tennisturnering. Detta vandringspris vanns en gång av Snidare, då nytilträdd som Sekreterare. Men när han förstod att priset var ett par gamla avdankade golfdojor, förpassades de genast till soptunnan. Nytt pris fick inköpas. Med tanke på Tasses talang för dojor kanske detta pris är något att återinföra, nu som tröstpris? Tasse får fundera på saken.*

Medaljerna

Dags för de sedvanliga medaljerna. Tre ledamöter hade nått en aktningssvärd ålder och fick sina medaljer, den av andra storleksordningen med loggan ingraverad. Gällde Alto Lytt, Per Game och Mamman själv. Numer delas de endast ut när man är nollad, dvs. födelsedagstal med nolla på slutet. Per Game muttrade att det inte är någon bra association att få medalj om man nollas. Han påpekade också att detta nog aldrig någonsin hänt honom på tennisbanan, och sträckte stolt på sig. Påpekandet fick passera eftersom den gode Per Game inte alltid ansågs komma ihåg så bra i motgångens stunder.

Kampen om Wimbledonpokalerna

Segrare blev som nämnts Per Game och Jösses Estén. På prisutdelningen fick Jösses hjälp av en lånad krycka från Nubbe Set för att kunna stappla fram och hämta pokalen. Det är tåga i grabbarna från 1890 sa prisutdelare Ålderspresident von Snidare och Tournament Director Folkbira unisont. Segrarna tackade sina föräldrar och alla sina sponsorer för värdefull hjälp. Tanke skickades också till snabbomklädde Styv Kuling. Och till Mamman för den fantastiskt kloka lottningen!

Ekonomiredovisning

Ekonomibiträdet Alto reser sig nu upp i hela sin längd. Han är van vid detta. Alto har traverterat vår gamle Superapa Marcus Wallenbergs valspråk "Verka men inte synas". Altos översättning lyder: "Förklara men ingen förstått". Detta tillämpade han under ett antal år i Salénkoncernen vid sina ekonomiska genomgångar där. Dålig ekonomi sa han, men alla hurrade för företagets vinster. Och Alto fick löneförhöjning varje år. Alto själv kände så klart inte någon skuld när den koncernen gick i drickat. Rena bottennappet. Han hade ju förklarat så tydligt.

Samma visa nu. I målande ordalag beskrev Alto hur lite det fanns kvar i den stackars lilla kassan. Fruktansvärt år. Kassan hade dränerats å det värsta av hemmamatchen mot Queens och bidragen till de nya fina klubbkavajerna. Riktigt illa. Ett litet litet ljus i mörkret fanns dock genom välvilliga donationer från några ledamöter. Annars bäcksvart!

Alla bröderna hurrade nu över att ha en överfull kassa i Klubben och gladdes över kommande fringisar. Kanske något drickbart? Några gjorde till och med vågen och skrapade med foten. Mamman påkallade en skål för ett eminent ekonomibiträde.

Alto berättade vidare att vår Bard, Nubbe Set, under året legat i. Nya visor hade komponerats och faktiskt kunnat både sjungas och skålas till. Ingen strupe var torr. Och inget öga heller när ekonomibiträdet Alto förklarade att Nubbe numer stod för fiolerna, dvs. spritnotan. Tacksamhetens tårar flödade. Trots detta verkade Nubbe glad i hågen och skålade och sjöng för full hals.

Alto satte sig ner. Allt var som vanligt. Fast han undrade stilla vad som skulle hända om han förklarade att den lilla kassan var överfull...

Föregående års protokoll.

Sekreterare Arne Wiese läste upp protokollet men ingen mindes om det verkligen var det årsmötet de varit på. Någon undrade om allt som stod där var sant. Sekreteraren replikerade att vederbörande i första hand bör justera sin hörapparat. Och i andra hand fundera på hur mycket som runnit nerför strupen. Sekreteraren tillade att protokollen alltid är justerade vilket garanterar sanningshalt. Alla hurrade nu och skålade och försökte minnas de gamla goda tiderna.

Ålderspresidenten har ordet

Stort beröm till Mamman. Sekreteraren fick också lite beröm för sitt initiativ att berätta om året som gått, detta så att kommande generationer kan gotta sig över våra tilltag. Klubben mår bra nu, sa Ålderspresidenten. Men viktigt är att få fortsatt hjälp av sponsorer. Så har det alltid varit i Klubbens historia. Var inte rädda att stötta den lilla kassan om någon till äventyrs råkar ha någon krona över på banken. Klubbnålen. Kul. Vi är ju speciella. Tack till ledningen, men också tankar på de bröder som inte längre finns med oss, och till absent friends.

Vi var många som nu associerade till talesättet, "När fan blir gammal blir han religiös". Inte en enda känga denna gång. Inte ens antydan. Vad gör vi för fel? Vi i er nya fortsatt skickliga ledning måste ta oss en rejäl funderare på det.

Innan mamman hann förklara mötet avslutat reser sig DY upp och berättar sin vana trogen en av sina "annorlunda" historier. Ålderspresidentens omedelbara reaktion var att broder DYs självupplevda historier inte är rumsrena, särskilt roliga, eller passande i 1890-sammanhang. Har broder DY aldrig någonsin upplevt något roligt och rumsrent här i livet att berätta om, undrar Ålderspresidenten stilla. Någon broder kom nu till DYs undsättning och förklarade att det möjligen var så att den gode DY använde sig av hängslen och därför inte kunde uppfatta vad som är under eller över det bältet som inte fanns. För övrigt är broder DYs historier rätt roliga att lyssna till så han tyst så att inte Ålderspresidenten hörde. DY satte sig nu förvånat ner. Han använde ju ofta inte vare sig hängslen eller bälte...

Mötets avslutas

Mamman förklarade mötet avslutat och tackade de som fortfarande kunde lyssna för ett effektivt årsmöte. Någon undrade vilket möte han avsåg, men sa inget.

Vid protokollet,
Eder fortsatt ödmjuka Sekreterare

Justeras

Arne Wiese

Arne Wiese

Vad som sig under året tilldragit hafver

Klubbmatchen mot Djursholm

Kampen om Jösses pokal gick av stapeln i Äppelvikens nya fina hall. Dagen till ära hade Jösses flugit in från Florida för att dela ut priser och kunna förse kombattanterna med sin favoritdryck – Boll-inger. Kampen blev hård och resultatet är redan glömt. Dock är vi flera som kommer ihåg den goda stämningen runt bordet trots uteblivet tal från broder DY.

Vårkampen

Vårens spel avslutades med den traditionella Vårkampen. Tournament Director Folkbira sköter dessa evenemang med stor säkerhet. För den gode Folkbira, som har erfarenhet av att under ett antal år svara för bråkiga svenska DC-lag, borde en samling 1890-are inte vare något problem. Dock, här ett utdrag ur Folkbiras summering över tävlingen:

”Spelledaren hade en kort redogörelse för reglerna innan start men den var nog för kort, för på ALLA tre banorna så blev det fel i FÖRSTA gamet då ingen stod i på rätt sida vid 40 lika. Eller är det åldern som spelar in????”

Folkbiras fråga är naturligtvis både retorisk och ironisk. För den kan väl inte vara berättigad?

Därpå visade Folkbira sin bredd genom att läsa upp en dikt för oss bröder inför sommarens begivenheter. Nu var han riktigt poetisk.

Båstad.

Årets resa gick till tennismetropolen Båstad och kamp mot Båstads Tennissällskap. 1890 ställde upp med nio ärrade kämpar. Den tionde föränmälde kämpen – Pjotr Potter – fick i sista stund kasta in handduken då det svenska domstolsväsendet påstod sig inte kunna klara sig utan hans tjänster. Han prioriterade nu Svea Rikes Lag framför 1890s lag! Vi accepterade motvilligt och såg detta som en god möjlighet att i framtiden få ”kompensation” om någon av oss skulle råka ställas inför skranket någon gång. Skriftligt på detta från Pjotr saknas dock ännu.

Arrangemanget var fantastiskt. Tennisen. Boendet i SALK-villan. Grillfesten hos DY. Tennis-museet. Allt. Och resultatet? Förkommit som vanligt! Dock finns följande noterat till historieböckerna:

”Mamman spelade ihop med Tasse. Ställningen var lika i game med fyra minuter kvar att spela. Mamman att serva. Härligt tänkte vi. Mamman har aldrig lyckats spela klart ett eget servegame på mindre än fem minuter. Oavgjort alltså. Yes. Men oj vad vi bedrog oss. Mamman ville vinna och fick värsta farten under fötterna. Sprang och hämtade bollar i hörnen! Servade kvickt! Och. Förlust av det gamet. Och matchen. Sensmoral: ”Det finns en oanad potential i denne vår Mamman. Det är nog inte kört det där med omklädning heller.”

Lite smått och gott:

- Vi noterade att Folkbira en gång under året slog en toppad backhand. Resultat: perfekt. Folkbira själv lär ha blivit förvånad han också. Än finns det potential i den grabben också.
- Vi noterade vidare att Alto ändrat sitt uppkast. Han hade klurat ut att om han i stället för att kasta upp bollen släppte ner den från midjehöjd så minskade han spridningen. Resultatet blev förödande – för motståndarna.
- Årets SM för veteraner gick av stapeln i förortsklubbens hall. 1890 var som vanligt stöttepelare. Hur skulle förortsklubben klara sig utan oss? Exempel är då Flinkendenten och Pjotr räddade den Klubben från katastrof på deras senaste årsmöte.

FIN

...tradition i tiden...